

Necessitats urbanes

Des de la Butaca d'en Voltaire. PER L'HOMENOT DE LA PIPA

Il·lustració: Maria Picassó

En aquesta obsessivament estructurada, políticament correcta, excelsament pensada, hipòcritament solidària, paternalment subvencionada i, sobretot, aparentment desenvolupada societat que, entre tots, construïm, sembla que ho tenim tot previst; però encara ens queden espais de necessitats per donar una millor resposta. Fins i tot els animals domèstics tenen dret a espais urbans per tal de donar resposta a les seves necessitats fisiològiques, els anomenats de manera eufemística i d'una correcció infantiloide, pipicans. Que bé per ells!

Els humans també pixem! i de vegades, caguem! El caganer no és, només, una figura del pessebre de Nadal; és que el nostre cos necessita expulsar allò que ingerim, sigui en estat sòlid o líquid. Pel que fa al sexe femení, en els anuncis dels mitjans visuals de comunicació s'anuncien solucions pràctiques per al degotall urinari, una tornada als bolquers de la infància, i en el cas del sexe masculí la necessitat urinària és quelcom que no existeix, és un forat fosc, un forat negre en l'etapa etèria de certa edat; i la necessitat de descàrrega urinària existeix! La pròstata empeny en qualsevol lloc i situació, i el nostre Ajuntament no dona resposta ni servei públic a una necessitat cada vegada més creixent en una població cada vegada més envellida. Vull pixar sense haver d'entrar en un bar i consumir cafè o tallat i fer veure que demanar pel servei (el nostre pipican) és un esdeveniment circumstancial. Ja no dic res de l'exercici anal de defecar i això que motius per fer-ho de manera imperiosa no ens en falten: a les properes municipals, votaré a qui doni resposta a les prioritats diàries d'un 24% de la població manresana. Polítics, si us plau, no gireu el cap cap a un altre costat, no negueu l'evidència humana. Vull ser gos, de bona casa, és clar!